

La porqueirola

Marina Vilalta i Fajula, Ribes de Freser

1."Don *Jai* - me, per què no et ca - ses? La ton - tai - na, l'en da - ri - dai - na, per - què no et cer - ques mu
ri - a de ca - sar - me? si i - gual - ment l'he de dei
ven - dres se'n par - la - va, i el dis - sab - te (i) a es va

6
ller? La ton - tai - na, l'en - da - ri - dé. Per què no et cer - ques mu -
x(e)r? Si i - gual - ment l'he de dei -
fer; i el dis - sab - te (i) a es va

10
1. 2.
ller? La ton - tai - na, l'en - da - ri - dé." 2."Què en fa -
x(e)r? 3.El di -
fer;

El diumenge fan les bodes, i el dilluns (i) a ha de marx(e)r.
Encomana la se(u) mare li guardi bé la muller.
-Assenteu-me-la en cadira, no me li'n (faceu) fer re(s).
(Con) en *Jaime* n'ha sét fora, porqueirola la'n fan ser,
i la n'han fet ser porqueirola, de sentir un(s) llodriguer(s).
Ella prou sospira i plora, diu: -Quin vestit me posaré?
-Li'n faré un de borrassa, per (a)nar a gordar el(s) llodriguers.
Al cap dels set anys que n'ha sét fora, Don *Jaime* (i) a va torn(e)r;
va passar per la muntanya, sols per veure el rama(dè).
-Bé em diria, pastorel·la, de qui és el rama(dè)?
-Rama(dè) és de Don *Jaime*, set anys fa que a la guerra és.
Va sentir una veu molt clara: -M'hi par que és la me(u) muller.
-Deu ser de la porqueirola, que guardava els llodriguers;
capdavall d'aquesta costa, tot sovint (i) a te hi sol ser.
(Con) la trob(a), la porqueirola:
-Déu lo guard, la porqueirola. -Déu el guard, el cavaller.*

*Els versos següents, que no hem inclòs per manca d'espai, poden consultar-se al web.